

Passejant per Sant Cugat amb ...

Josep Maria Llauradó

M'he aixecat com cada dia: aquesta vida meva apassionada i estressant. He baixat a l'aparcament, he saludat a algú que deu ser veí, i que, curiosament, a penes m'ha mirat, no sé si és que li he fet alguna cosa o és que som tants, que encara que vivim plegats ja no ens coneixem.

He pujat al cotxe i m'he dirigit cap a les afores de la meua ciutat, Sant Cugat del Vallès. En aquest viatge he deixat la toga a casa. En posar-me en marxa he tingut la sensació que viatjava amb algú.

- Bon dia!, podem fer un petit recorregut per Sant Cugat del Vallès.
- Dons, mira som a la ciutat que tu coneixies tant bé.
- Sí, però pel que veig, poc n'ha quedat d'aquell poble que "molts anomenen i no saben on és".
- Home, és lògic, pensa que s'ha foradat la muntanya, i que som una prolongació de Barcelona.
- Barcelona, Barcelona, no, sí!. Hi ha espais verds, i és un poble, o si vols, ja és una ciutat rodejada d'espais verds, amb poques fàbriques.
- Dons mira, fa pocs dies, algú va dir que aquesta era una ciutat industrial.
- Crec que es tracta més d'una ciutat residencial i de serveis.
- Mira, aquí és aquell encreuament –que ha canviat una mica– entre la carretera de Rubí, i la carretera de Vallvidrera.
- Caram!, però si portem vuit minuts parats: que no corren els cotxes?, què ha passat algun accident?.
- No ja és normal.
- Què vols dir que és normal?.
- Sí, és normal, perquè a Sant Cugat, circular a determinades hores, és tant impossible com qualsevol altra ciutat de la regió metropolitana.
- Ah!, però jo pensava que Sant Cugat era especial!.
- Certament, és una ciutat amb alguns detalls especials.
- Què és això d'aquí?, sembla un hipòdrom! Ah, és una cruïlla.
- Si, Sant Cugat és veritablement una ciutat residencial i de serveis molt ben comunicada, excessivament comunicada, increïblement comunicada, però a vegades, impossible de sortir-ne o d'entrar-hi; (el més ràpid segueix essent el tren (ara metro), i que disposa, entre d'altres coses, d'allò del que no disposen altres ciutats de la regió metropolitana, per exemple, un hipòdrom!. També disposem d'un Arxiu, el Nacional de Catalunya. Vine, que t'hi portaré.
- Així, aquest edifici en forma de pila de dòmino és l'Arxiu Nacional?.
- Sí, és l'Arxiu Nacional de Catalunya.
- I aquell edifici blanc que hem passat abans?.

- És l'Escola d'Arquitectura.
- Però, diguem, què hem barrejat cases i serveis?. No s'ha seguit la tradició de diferenciar usos?.
- Sí, però com s'obeeixen ordres urbanístiques de no se sap qui, calia instal·lar l'Arxiu Nacional de Catalunya a algun lloc, i amb molta pressa es va col·locar al primer terreny que es va trobar de cessió.
- És curiós, el vial d'entrada està desplaçat.
- No, és que es van equivocar una mica a l'hora de centrar l'edifici, i volien moure el carrer; al final no se sap què s'ha de moure.
- Així que tenim hipòdrom, tenim connexió directa amb el túnel fins a Barcelona. D'això... què no n'hi havia prou amb el túnel del tren?, i a més, tenim l'Arxiu Nacional, tenim l'Escola d'Arquitectura...
- Escolta, escolta!, tenim moltes coses a Sant Cugat, el Centre d'Alt Rendiment, no accessible per tothom... Però seguim amb el recorregut.
- D'això, i els cines que hi havia?.
- Aquell cine (dues sales) ja no existeix, però et portaré on són uns dels nous cines.
- Ah, caram!, Quin edifici més adient amb les alçades de les cases i el mercat de Torre Blanca!.
- És un centre molt important, hi ha un Teatre que també diuen que és un auditori, hi ha cines,... està força bé.
- Podem visitar-lo?.
- Home, a aquestes hores és tancat, però a més, com plou una mica, ens mullaríem; se'ls va oblidar fer-hi un aparcament soterrani; però pensa que tot i això, diuen que hi ve molta gent de fora.
- Ara entrem a un nou sector.
- Què és aquesta piscina?.
- Sembla que es van inspirar en un llac construït a una zona comercial de Sabadell, però van fer curt, i ara no hi caben les barques.
- Oh!, però no és "mala idea". Potser sí, que s'han quedat a mitges.
- Bé, ningú no és perfecte. Com pots veure, ara entrem com podem a l'Avinguda Alfonso Sala Conde d'Egara o Lluís Companys... (quina mania a posar noms als carrers sense consultar a l'implica -igual s'emprenyaria-, més valdria posar-hi números); i ves, ara, d'aquest carrer se'n fa un "Bulevard".....
- No us costa molts diners mantenir aquests espais?.
- Sí, però queda bé, queda "maco".
- Què no n'hi havia prou amb els camps verds?.
- Mira, parlant de camps, anem a la Ronda Nord que envolta el poble, avui ciutat... Sembla que ara no es pot continuar, per preservar aquells terrenys de la Torre Negra, que sembla ser que ara arriben fins a Valldoreix, i que volien tenir una continuïtat amb el Vial de Cornisa.
- Però, que estem a Montecarlo?.
- No, no, seguim a Sant Cugat.

- Para una mica, que amb tanta rotonda estic una mica marejat. Escolta, i això de la Torre Negra...?.
- Diuen que ho preservaran...
- Així que la Torre Negra potser serà blanca, perquè la Blanca, francament està molt negra?
- No entenc res. Pots donar una volta per la "Catalana de Occidente".?
- Cap problema!.
- Ah mira!, s'han instal·lat aquí algunes oficines, alguns serveis. Està bé això.
- Dons, ves, ara precisament, volen fer una mena d'eix vertebrador, no sé de què, que unirà "Catalana Occidente", fins l'Arxiu Nacional, per construir-hi més habitatges.
- I això, per què?
- Oh!, es veu que Barcelona té molta necessitat que la gent vingui a viure aquí, a Sant Cugat.
- Així, és molt barat Sant Cugat?.
- El sòl és bastant car, però l'habitatge resulta bastant assequible -per dir desproporcionat respecte al sòl-, sense que ningú ho entengui. Però no tothom de Sant Cugat, pot comprar un habitatge digne.
- I aquell pont?.
- Deixa-ho córrer que el salt sobre el carrer Vallès, ha enfadat a algun tècnic de Barcelona i a moltes persones.
- Escolta, i tot això per què es vol urbanitzar?.
- Males llengües diuen que hi ha un senyor, que té a veure amb el futbol, i que com que li treuen la possibilitat d'edificar en determinat sector, el compensaran, segurament, amb part d'aquest altre sector.
- Escolta, en deu anys, això ha crescut, de manera que costa de conèixer. I aquesta altra via del tren?.
- Sí, això li deien el tren nuclear, però sembla que ara volen portar un tren d'Alta Velocitat.
- Un tren d'alta velocitat, però que hi farà per aquí?.
- De moment una baralla o carrera amb Barcelona per veure si augmentem les increïbles comunicacions, i ens cau una estació.
- Caram!, si que estan previstos els serveis!.
- Sí, ja t'he dit moltes vegades que és una ciutat amb molts de serveis i molt ben comunicada. - Per cert, he sentit a dir que l'aeroport de Barcelona ha quedat petit i que hi volen fer una tercera pista. Vols dir que no seria millor fer un segon aeroport i implantar-lo a Sant Cugat. Més que res, que tancaria tot el puzzle de la Regió Metropolitana, i si ja teniu tantes estacions, tants enllaços de carreteres, d'autopistes, i de túnels, evidentment, sou una peça del puzzle molt important a la regió metropolitana. Esteu satisfets?.
- Sant Cugat és una ciutat on es viu bé, on hi ha embussos, on hi ha escoles, on hi ha comunicacions, i on hi ha centres comercials (?), serveis culturals, ofertes diverses, i molts, molts cotxes...
- I aquesta moto?.
- Res, és un pizzeria; també n'hi ha molts.

- Francament, crec que Sant Cugat és una peça del puzzle de la regió metropolitana, que han fet encaixar a la força, trencant-li algun trosset, i que ha crescut massa ràpid. Veig zones verdes, però, el centre, que és l'ànima de la ciutat, està oblidat, i com si a córrer cuita es volgués fer allò que en deu anys no s'ha fet. I els jardins del Monestir?. I la font, que funciona?, I les cases de promoció pública, que funcionen?
- Potser tens raó de fer crítiques. A mi m'agrada Sant Cugat, m'hi trobo bé. Tot i que els caps de setmana molta gent marxem de Sant Cugat, quan realment, abans hi veníem a estiuejar; tot i això, em preocupa seriosament on viuran els meus fills. A Sant Cugat del Vallès?.
- He de marxar; gràcies pel viatge. Però penso que aquesta ciutat, ha oblidat els fonaments, i ha seguit la seva expansió artificial per la teulada.
- Gràcies a tu, per recordar-me la persona que va deixar uns fonaments molt fermes per aixecar tota la nova ciutat.

Amb admiració a Josep Barnils, discret Alcalde i coherent urbanista.